

KHARAZMI UNIVERSITY

Research in Sport Management and Motor Behavior

Print ISSN: 2252-0716 - Online ISSN: 2716-9855

Investigating the Physical Activity of Iranian Girls Aged 7-12 Years: Designing a Qualitative Model

Sholeh Khodadad Kashi¹, Rahim Khosromanesh², Ameneh Asadolahi³

CrossMark

1. Sholeh Khodadad Kashi, (Ph. D) K.N. Toosi University of Technology, Tehran, Iran.
2. Rahim Khosromanesh, (Ph. D) University of Tehran, Tehran, Iran
3. Ameneh Asadolahi, (Ph. D) Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. dr.asadolahi@yahoo.com

ARTICLE INFO

Article type

Research Article

Article history

Received: September 3, 2021

Revised: January 29, 2022

Accepted: February 13, 2022

KEYWORDS:

Physical Activity,
Sports Facilities,
Ministry of Education,
Childhood,
Exercise time.

CITE:

Khodadad Kashi, Khosromanesh, Asadolahi. **Investigating the Physical Activity of Iranian Girls Aged 7-12 Years: Designing a Qualitative Model**, Research in Sport Management & Motor Behavior, 2022; 12(24): 190-208

ABSTRACT

Understanding how physical-activity of Iranian-girls aged 7-12 years in the current situation and designing a model for it is a requirement of strategic-thinking and it can help relevant managers make important decisions. Therefore the purpose of this study was to design a conceptual model of physical-activity for Iranian-girls aged 7-12 years. The research method was Grounded theory, systematic approach. The sampling method was theoretical sampling and in order to achieve theoretical saturation, semi-structured interviews were conducted with 6 fathers, 17 mothers and 17 girls while studying literature. Findings show that there are 14 main categories related to the physical-activity of Iranian-girls aged 7-12 years. The main actor in the designed model is the mothers who consider the conditions and plays the role of the main guider of the girl in consultation with her husband and daughter and the trainer. The findings also showed sovereignty institutions, the Ministry of Education, and schools; unexpectedly; do not have a favorable effect on the physical-activity of Iranian-girls aged 7-12 years. Thus; meaningful activation and constructive interaction between mothers, related organizations and institutions; especially schools; and the optimal use of the existing sports facilities in the country can significantly increase physical-activity among girls aged 7-12.

Published by Kharazmi University, Tehran, Iran. Copyright(c) The author(s) This is an open access article under the

CC BY-NC license <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی

بررسی چگونگی فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی: طراحی یک مدل کیفی

شعله خداداد کاشی^۱، رحیم خسرومنش^۲، آمنه اسداللهی^۳*

۱. استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران، ایران.

۲. دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۳. دکتری مدیریت ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

شناخت چگونگی فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی در وضع موجود و طراحی مدل برای آن از الزامات تفکر استراتژیک است و می تواند در اتخاذ تصمیمات مهم به مدیران مربوطه کمک کند. از همین رو هدف این تحقیق طراحی مدل مفهومی فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی بود. روش تحقیق نظریه داده بنیاد، رویکرد نظام مند بود. نمونه گیری از نوع نمونه گیری نظری بود و تا رسیدن به اشباع نظری؛ ضمن بررسی متون تخصصی؛ با ۶ پدر، ۱۷ مادر و ۱۷ دختر بچه مصاحبه های نیمه ساختار یافته انجام شد. یافته ها نشان داد ۱۴ مقوله اصلی در رابطه با فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی وجود دارد. کنشگر اصلی در مدل طراحی شده، مادر است که شرایط و وضعیت را بررسی و با مشورت با همسرش، دخترش و مربی در نقش هدایتگر اصلی دختر بچه ایفای نقش می کند. یافته ها همچنین نشان داد نهادهای حاکمیتی، وزارت آموزش و پرورش و مدارس؛ بر خلاف انتظار؛ تاثیر مطلوبی در فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی ندارند. بنابراین؛ فعال سازی و تعامل سازنده بین مادران، سازمان ها و نهادهای مرتبط؛ مخصوصاً مدارس؛ و استفاده بهینه از امکانات ورزشی موجود کشور می تواند به طور چشمگیری فعالیت های بدنی بین دختران ۷-۱۲ ساله را افزایش دهد.

اطلاعات مقاله:

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

* نویسنده مسئول:

dr.asadolahi@yahoo.com

دریافت مقاله: شهریور ۱۴۰۰

ویرایش مقاله: بهمن ۱۴۰۰

پذیرش مقاله: بهمن ۱۴۰۰

واژه های کلیدی:

فعالیت بدنی،

آموزش و پرورش، امکانات

ورزشی، دوران کودکی،

کلاس ورزش

ارجاع:

خداداد کاشی، خسرومنش، اسداللهی. بررسی چگونگی فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی: طراحی یک مدل کیفی. پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، ۱۴۰۱: ۱۲(۲۴): ۲۰۸-۱۹۰

مقدمه

فعالیت بدنی و اصطلاحاً ورزش کردن تأثیرات مهمی روی زندگی انسان دارد و بهترین زمان برای نهادینه کردن این امر مهم در زندگی هر فردی، دوران کودکی ثانویه یعنی ۷-۱۲ سال (دوران دبستان) است. محققان بسیاری با انجام تحقیقات تجربی نشان داده‌اند که فعالیت بدنی در دوران کودکی فواید بسیار و مهمی دارد، به عنوان نمونه لوپرینزی و همکاران (۲۰۱۲) بیان کردند فعالیت بدنی منظم در دوران کودکی منجر به تغییرات مثبت در چربی بدن، سلامت اسکلتی، سلامت روانشناختی، سلامت و تناسب قلبی-تنفسی، تراکم مواد معدنی در استخوان‌ها و رشد مهارت‌های حرکتی می‌شود (۱). نتایج تحقیق ناظم شیرازی و حسینی (۱۳۹۵) نیز نشان داد ورزش صبحگاهی بر بهبود عوامل وابسته به مهارت آمادگی جسمانی دختران ۱۱-۱۳ ساله تأثیر دارد (۲). همچنین تسلیمی و همکاران (۱۳۹۴)، پورشکوری شارمی و همکاران (۱۳۹۰) و غفوری فرد و همکاران (۱۳۹۲) نیز با انجام تحقیقات دیگری نشان دادند مشارکت در فعالیت‌های بدنی روی رشد و خودکارآمدی عمومی، اجتماعی و عاطفی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی تأثیر بسیار بالایی دارد (۳-۵).

اگرچه فعالیت‌های بدنی در دوران کودکی اهمیت و فواید بسیاری دارد؛ محققان مختلفی از جمله گرکا و همکاران (۲۰۱۶) با بررسی میزان مشارکت کودکان و نوجوانان جنوب برزیل در فعالیت‌های بدنی، به این نتیجه رسیدند دختران ۷-۱۲ ساله کمتر از پسر بچه‌ها به فعالیت بدنی می‌پردازند (۶). ولدی و حمیدی (۱۳۹۹) نیز به این نتیجه رسیدند دانش‌آموزان ۸-۱۲ ساله تهرانی سواد بدنی ضعیفی دارند و در این بین دختران سطح پایین‌تری نسبت به پسران دارند (۷). صالحی عمران و همکاران (۱۳۹۳) نیز به این نتیجه رسیدند درس تربیت بدنی منجر به ارتقاء مطلوب مهارت‌های حرکتی دانش‌آموزان دختر و پسر کلاس‌های چهارم و پنجم ابتدائی شهر بابل نشده است (۸). سمیعی و همکاران (۱۳۹۹) علت مشارکت پایین دانش‌آموزان دوره ابتدائی در فعالیت‌های بدنی را در راس معاونت‌های ورزش دانش‌آموزی وزارت آموزش و پرورش جستجو کردند و به این نتیجه رسیدند که مدیریت، ضعیف عمل کرده است (۹).

در تمام کشورهای پیشرفته دنیا «مدرسه» و «معلم ورزش» نقش مهمی در توسعه مشارکت کودکان ۷-۱۲ ساله در فعالیت‌های بدنی دارند و محققان بسیاری روی آن تأکید کرده‌اند. به عنوان نمونه یاسمنی و همکاران (۱۳۹۶)، قهرمان شهرکی و همکاران (۱۳۹۸) و عفرت (۲۰۱۷) بر نقش «مشوق بودن» و «رویکرد جو انگیزشی تبحرگرای» معلم روی مشارکت کودکان ۷-۱۲ ساله؛ بخصوص دختران؛ در فعالیت‌های بدنی تأکید دارند (۱۰-۱۲). کاردان و قدیری (۱۳۹۸) با مقایسه شیوه‌های آموزشی کودک محور و معلم محور بر تحول مهارت‌های حرکتی کودکان نتیجه گرفتند که اتخاذ شیوه کودک محور نیاز کودکان به تشویق شدن، فرصت تمرین کردن و بازی را برآورده می‌کند (۱۳). اسدی و بلندهمتان (۱۳۹۷) معتقدند معلم یک کنشگر اجتماعی است نه کسیکه تنها مهارت‌های حرفه‌ای دارد و همچنین بیان کردند نقش‌های «حمایتگری»، «راهنمایی»، «توانمندسازی»، «احترام» و «رازداری» معلم در ارتباط معلم-دانش‌آموز بسیار مهم هستند (۱۴). جهانبخش و

همکاران (۱۳۹۴) نیز با بررسی تاثیر بازخورد هنجاری بر یادگیری مهارت‌های حرکتی کودکان ۹ تا ۱۱ ساله نشان دادند بازخورد هنجاری مثبت اثر تسهیل‌کننده در یادگیری حرکتی دارد. بااین‌حال، اگرچه «مدرسه» و «معلم» می‌توانند تاثیر قابل توجه‌ای داشته باشند اما عوامل دیگری نیز وجود دارند که می‌توانند تعیین‌کننده باشند (۱۵). سپرو گونزالس و همکاران (۲۰۱۱) و زیمو و همکاران (۲۰۲۰) به این نتیجه رسیدند که برنامه‌های ورزشی مدارس؛ مخصوصاً برای دختران؛ به‌منظور رسیدن به فاکتورهای سلامتی ایده‌آل، کافی نیستند (۱۶، ۱۷). بنابراین باید مقولات دیگری را نیز مورد بررسی قرار داد. منوچهری‌نژاد و همکاران (۱۳۹۷) بیان کردند از دیدگاه معلمان تربیت‌بدنی شش عامل «فعالیت‌های خانواده و گروه‌های همسالان»، «فعالیت سازمان‌های غیردولتی»، «فعالیت نهادهای دولتی»، «فعالیت‌های مشترک بخش دولتی و غیردولتی»، «فعالیت نهادهای دینی و مذهبی» و «فعالیت‌های تسهیل‌کننده» بر نهادینه‌سازی فرهنگ ورزش در کودکان تاثیر دارد (۱۸). ناظمیان (۱۳۹۸) بیان کرد از دیدگاه دانشجو معلمان دانشگاه فرهنگیان سه عامل اجتماعی مدرسه، همسالان و رسانه روی کودکان دبستانی تاثیرگذار هستند و در این بین همسالان بیشترین تاثیر و رسانه کمترین تاثیر را دارد (۱۹). قربانی و جمعه‌نیا (۱۳۹۷) نیز بیان کردند اگرچه وزن و ترکیب عوامل جامعه‌پذیری (خانواده، مدرسه، همسالان) در سه دوره سستی، مدرن‌اولیه و مدرن‌متاخر دگرگون شده است اما همچنان نقش خانواده منحصربفرد و بی‌بدیل مانده است (۲۰). تامپسون و همکاران (۲۰۰۵) ضمن مصاحبه با ۲۲ دانش‌آموز بیان کردند «والدین» و «بازی در فضای باز» بر روی انتخاب و سطح فعالیت‌بدنی در اوقات فراغت کودکان ابتدائی تعیین‌کننده هستند (۲۱). در همین راستا، کرامبلی و همکاران نیز بیان کردند «والدین» باید با الگو بودن و تشویق کردن، مهارت‌های اجتماعی و حرکتی کودکان خود را توسعه دهند و در ادامه، مدرسه ضمن ادامه این روند، مهارت‌های شناختی کودکان را نیز توسعه دهند (۲۲). البته آصفی و قنبرپور نصرتی (۱۳۹۷) چهار نقش را برای خانواده در نهادینه‌کردن فعالیت‌های بدنی در کودکان شناسایی کردند که عبارتند از: (۱) الگو بودن، (۲) مشوق بودن، (۳) حامی بودن و (۴) هم‌کنش بودن (۲۳). نتایج تحقیق ملکوتی (۱۳۹۷) نشان داد مادر نقش اساسی و حیاتی در تربیت، رشد جسمانی، پرورش و شکوفایی احساسات و عواطف انسانی و همچنین جامعه‌پذیری و سازگاری اجتماعی کودکان دارند و باید بیشتر روی نقش مادر تاکید داشت (۲۴). بهادری‌خسروشاهی و برقی (۱۳۹۷) نیز معتقدند سواد رسانه‌ای والدین، مصرف رسانه‌ای کودکان دبستانی را تعیین می‌کند یا به عبارتی رسانه‌ها از کانال والدین و بخصوص مادر به کودک معرفی می‌شوند (۲۵)، حتی بخشی و همکاران (۱۳۹۲) نشان دادند شبکه‌های اجتماعی با موضوع رشد و تربیت کودک به شدت روی نحوه تربیت و آموزش کودکان توسط مادران تاثیر دارد (۲۶).

برخی محققان، فعالیت‌های بدنی کودکان را به صورت کلی‌تری مورد بررسی قرار داده‌اند. لوپریزی و همکاران (۲۰۱۲) «مراقبت از کودک»، «ارتباط فعال با مدرسه»، «تعطیلات مدرسه»، «کلاس تربیت‌بدنی در مدرسه»، «طرح‌های بعد از مدرسه»، «کلیساهای»، «شرایط پزشکی» و «محیط پیرامونی خانه» را به‌عنوان شرایط

تاثیرگذار بر فعالیت بدنی کودکان معرفی کردند (۱). ون آکر و همکاران (۲۰۱۱) بر همکاری دو و چند جانبه بین «مدرسه»، «خانواده» و «جامعه» به منظور توسعه مشارکت ورزشی کودکان تاکید می کنند و چهارچوبی را برای این همکاری ارائه کردند. در این مدل، از یک طرف «مدرسه»، «انجمن های ورزشی مدرسه» و «سازمان ورزش شهرداری» تعاملی سه جانبه دارند و از طرفی دیگر «سازمان ورزش شهرداری»، «باشگاه های ورزشی» و «سایر سازمان های اجتماعی مرتبط» تعاملی سه جانبه با یکدیگر دارند و مجموعه این تعاملات و برنامه ریزی ها باعث مشارکت ورزشی-اجتماعی بیشتر دانش آموزان ابتدائی در «زنگ ورزش»، «زنگ تفریح» و «فعالیت های ورزشی درون و برون مدرسه» می شود (۲۷). ناصری پلنگرد و همکاران (۱۳۹۹) نیز به این نتیجه رسیدند «حمایت های مالی خانواده ها و مدارس»، «حمایت های عمومی و خیریه»، «عوامل انگیزشی»، «عوامل بهداشتی»، «تعلق اجتماعی» و «تایید و همراهی» در توسعه استعداد های ورزشی دانش آموزان تاثیرگذار هستند (۲۸). نادری و همکاران (۱۳۹۹) نیز ضمن تاکید بر نقش علی و حیاتی «معلمان» بر اثربخشی روش تدریس تربیت بدنی در مدارس ابتدائی ایران، «امکانات»، «فاکتورهای مدیریتی»، «کارمندگزی» و «برنامه ریزی» را به عنوان شرایط بستر ساز و «بودجه»، «نگرش والدین»، «نگرش مسئولین» و «نگرش دانش آموزان» را به عنوان شرایط مداخله گر شناسایی کردند (۲۹). همچنین قنبری فیروزآبادی و همکاران (۱۳۹۹) «نیروی انسانی»، «منابع مالی»، «فضا و تجهیزات»، «اجرای درس» و «فوق برنامه تربیت بدنی» را به عنوان عوامل علی و عوامل «مدیریتی»، «فرهنگی-اجتماعی»، «رسانه» و «فن آوری» را به عنوان شرایط زمینه ای و مشکلات «مالی»، «سیاسی»، «اقتصادی» و «اداری» را به عنوان شرایط مداخله گر شناسایی کردند (۳۰).

برخی محققان نیز بیشتر به مشکلات و چالش های توجه داشته اند. دوآیر و همکاران (۲۰۰۳) بیان کردند «الویت نداشتن فعالیت بدنی»، «کمبود متخصص تربیت بدنی» و «کمبود زیرساخت ها و تجهیزات ورزشی» از عوامل منفی توسعه فعالیت های بدنی بین کودکان دبستانی شهر تورنتو در کانادا هستند (۳۱). ناصح و همکاران (۱۳۹۷) در قسمتی از یافته های خود «کمبود امکانات» و «کمبود وسایل و تجهیزات ورزشی استاندارد» را به عنوان مشکلات سخت افزاری توسعه ورزش آموزشی- تربیتی دانش آموزی ایرن شناسایی کردند (۳۲). حمیدی و همکاران (۱۳۹۷) «کمبود بودجه» و «کمبود اماکن و امکانات ورزشی» را به عنوان چالش های ورزش دانش آموزی و «علاقه شدید دانش آموزان مخصوصاً دانش آموزان دختر به ورزش» و «حمایت و علاقه والدین به مشارکت ورزشی فرزندان» را به عنوان فرصت های ورزش دانش آموزی شناسایی کردند (۳۳). قنبری و همکاران (۱۳۹۷) در قسمتی از یافته های خود «دختر بودن»، «دانش و تحصیلات کم والدین»، «نگرش ضعیف خانواده»، «وضع مالی نامناسب خانواده»، «پایین بودن سطح فعالیت بدنی خانواده»، «حمایت و تشویق ناکافی والدین»، «کمبود اماکن و فضای ورزشی»، «بودجه ورزشی کم مدرسه»، «نگرش نادرست مدیران مدارس»، «کافی نبودن تعداد جلسات درس تربیت بدنی در هفته»، «برگزاری ضعیف مسابقات ورزشی در مدرسه» و «معلم ورزش ضعیف» را به عنوان برخی از مشکلات

ورزش دانش‌آموزی شناسایی کردند (۳۴). افروزه و همکاران (۱۳۹۸) به مساله بسیار مهم خشونت (کلامی، بدنی و روحی) علیه کودکان در ورزش ایران پرداخته‌اند که یکی از دغدغه‌های مهم والدین است (۳۵). همان‌طور که بیان شد فعالیت‌های بدنی کودکان ۷-۱۲ ساله برای سلامتی حال و آینده آنها بسیار مهم و حیاتی است اما همان‌گونه که بررسی شد نتایج تحقیقات مختلف نشان داد فعالیت بدنی کودکان دبستانی؛ مخصوصاً دختران؛ از حد مطلوب بسیار پایین‌تر است. محققان بسیاری به مشکلات و چالش‌های مشارکت کودکان ۷-۱۲ ساله (دبستانی) در فعالیت‌های بدنی و ورزشی پرداخته‌اند اما کمتر به این موضوع پرداخته شده است که با وجود همین وضعیت نامطلوب، چرا تعدادی از دختران ۷-۱۲ ساله به طوری جدی و فزاینده از برنامه‌های ورزشی مدرسه در فعالیت‌های بدنی و ورزشی مشارکت دارند؟ از همین رو؛ و باتوجه به تفاوت مشارکت ورزشی دختران و پسران ایرانی، مساله اصلی این تحقیق این بود که مدل مفهومی فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی چگونه است؟ یافته‌های این تحقیق نشان داد چه عواملی منجر به این شده است که برخی از دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی؛ علیرغم شرایط نامطلوب موجود؛ به طور جدی در فعالیت‌های بدنی و ورزشی مشارکت داشته باشند. این یافته‌ها می‌تواند به مدیران ارشد مربوطه در اتخاذ تصمیمات استراتژیک به منظور توسعه فعالیت‌های بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی بهتر می‌توان اقدامات استراتژیکی را برای تحول وضع موجود به منظور رسیدن به وضع مطلوب انتخاب و اجرا نمود. همچنین تفکر مدلی از پیش نیازهای اقدامات استراتژیک محسوب می‌شود (۳۶) از همین رو انجام این گونه تحقیقات ضرورت دارد. از طرف دیگر؛ برای طراحی مدلی که با واقعیات انطباق بیشتری داشته باشد و ناگفته‌های مهمی را نیز دربر داشته باشد استفاده از روش تحقیق کیفی نظریه داده‌بنیاد رویکرد نظام‌مند بهترین انتخاب است.

روش‌شناسی

روش‌شناسی این تحقیق از نوع کیفی بود و به منظور رسیدن به هدف تحقیق از روش تحقیق نظریه داده‌بنیاد^۱، رویکرد نظام‌مند^۲ استفاده شد. در رویکرد نظام‌مند روش تحقیق نظریه داده‌بنیاد (گرنند تئوری) سه مرحله (۱) کدگذاری باز، (۲) کدگذاری محوری و (۳) کدگذاری گزینشی وجود دارد. در روش تحقیق نظریه داده‌بنیاد همه چیز داده محسوب می‌شود از جمله مصاحبه‌ها، مشاهدات و متن‌ها (کتاب، مقالات، مصاحبه‌های منتشر شده و ...). باتوجه به روش‌شناسی تحقیق؛ نمونه‌گیری از نوع نمونه‌گیری نظری بود و تا جایی ادامه پیدا کرد که اشباع نظری حاصل شد. در فرآیند جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها تا تکمیل هر سه مرحله مذکور؛ ضمن بررسی متون تخصصی مرتبط؛ با ۱۷ دختر ۷-۱۲ ساله و مادرانشان (۱۷ مادر) و ۶ نفر پدران این دختران؛ که در فعالیت‌های بدنی خارج از مدرسه نیز مشارکت داشتند؛ مجموعاً ۴۰ نفر؛ مصاحبه‌های نیمه‌ساختار یافته انجام شد. در این روش تحقیق، روش تحلیل داده‌ها «پرسش» و «مقایسه» مستمر است. در تحقیقات کمی پیمایشی،

¹ Grounded Theory

² Systematic Approach

روایی در مورد سوالات پرسشنامه و پایایی در مورد پاسخ‌ها مطرح هستند اما در روش کیفی نظریه داده‌بنیاد (گرنند تئوری) رویکرد نظام‌مند سوالات کلی مشخص هستند و روایی این سوالات مورد بررسی قرار نمی‌گیرند و از الزامات و ویژگی‌های منحصربفرد رویکرد نظام‌مند در این روش تحقیق هستند. با این وجود برای نظریه یا مدلی که با استفاده از این روش طراحی می‌شود روایی مورد بررسی قرار می‌گیرد اما پایایی مدنظر نمی‌باشد چون این مدل‌ها و نظریه‌ها درباره یک پدیده خاص در یک زمان خاص هستند و فقط تبیین‌کننده پدیده موردنظر در زمان تحقیق می‌باشند و لزوماً نمی‌توان آنها را به زمان‌ها و مکان‌های دیگر تعمیم داد اگرچه ممکن است این پتانسیل را داشته باشند. روایی نتایج این گونه تحقیقات نیز یا از طریق تایید مصاحبه‌شونده‌ها، یا تایید نخبگان و یا استناد محقق به داده‌ها تایید می‌شود. سوالات اصلی در روش تحقیق نظریه داده‌بنیاد رویکرد نظام‌مند، مربوط به شرایط علی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، کنش/ واکنش‌ها، پیامدها و چگونگی روابط بین مقولات کشف‌شده در پدیده موردنظر هستند بطوریکه در مرحله کدگذاری محوری، مقولات شناسایی شده در مرحله کدگذاری باز در شش مستطیل با همین عناوین دسته‌بندی می‌شوند و معمولاً با ترسیم شکل الگوی پارادایمی گزارش می‌شوند (۳۷). تحقیق در پاییز و زمستان ۱۳۹۹ انجام شده و مصاحبه شونده‌ها ساکن شهرهای بزرگ و کوچک در نقاط مختلف ایران بودند و محدود به یک طبقه اجتماعی یا منطقه خاصی نبودند به نحوی که بتوان؛ تا حد امکان؛ مدلی جامع و کامل طراحی کرد.

یافته‌ها

با توجه به اینکه روش تحقیق گرنند تئوری رویکرد نظام‌مند بود و این رویکرد سه مرحله دارد بنابراین یافته‌های تحقیق در سه قسمت قابل ارائه هستند. در بخش اول، نتایج مرحله اول تحقیق یعنی کدگذاری باز در جدول ۱ ارائه شده است. ۱۴ مقوله اصلی در رابطه با فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی شناسایی شد که زیرمقولات و مفاهیم بسیاری را درون خود جای می‌دهند.

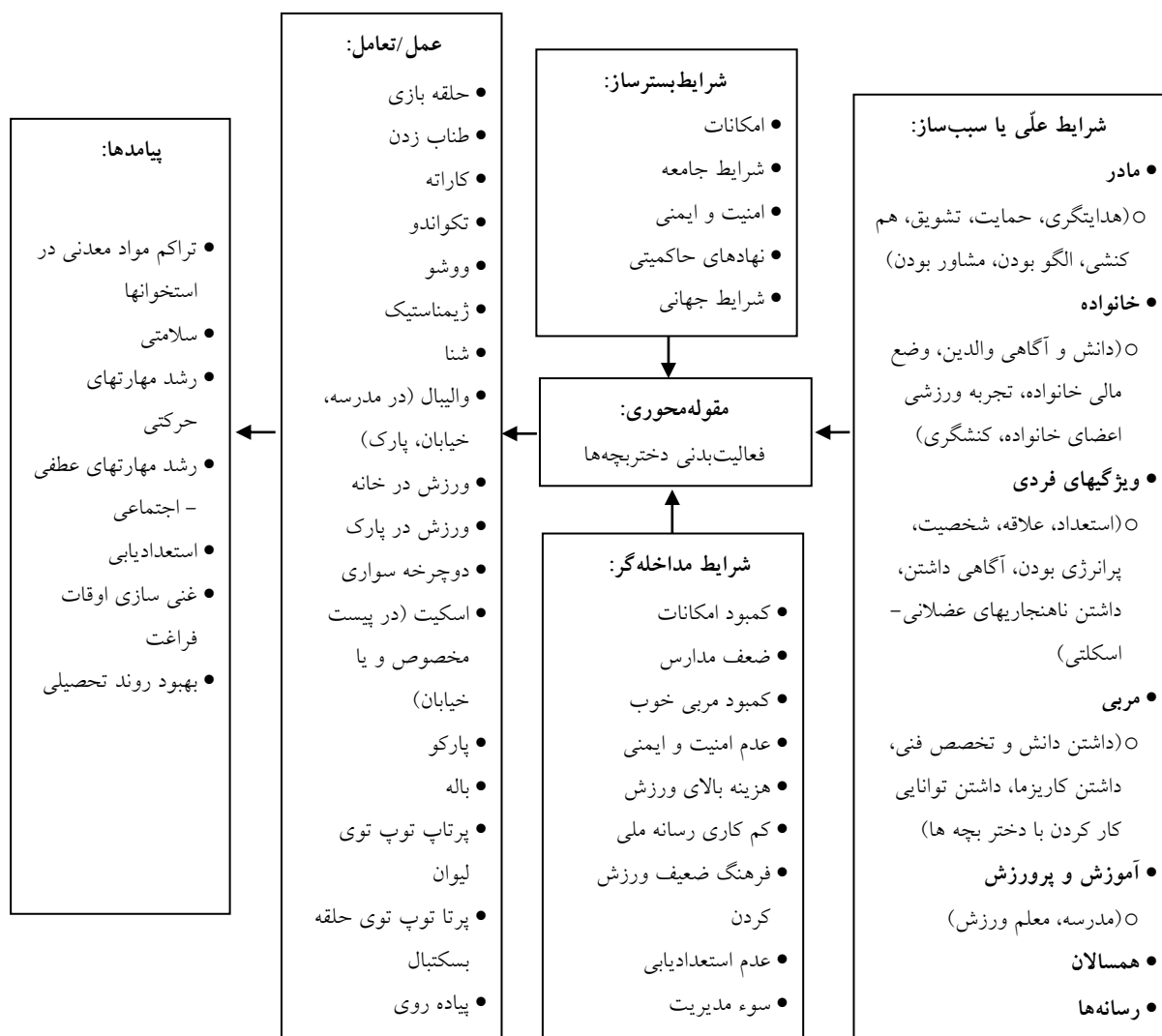
جدول ۱. نتایج مرحله کدگذاری باز

ردیف	مقولات	زیرمقولات	مفاهیم
۱	مادر	مادر	اهمیت بالای کودک برای مادر، هدایت کردن، الگو بودن، ترغیب کردن، حمایت کردن، هم کنش بودن، تشویق کردن، مشاور بودن،
۲	همسالان	همسالان	همکلاسی، دختر همسایه، خواهر هم دوره، دختران ۷-۱۲ ساله فامیل
۳	خانواده	دانش و آگاهی	تحصیلات والدین، تحصیلات سایر اعضای خانواده، دانش و آگاهی والدین، دانش و آگاهی سایر اعضای خانواده
		تجربه ورزشی	تجربه ورزشی والدین، تجربه ورزشی برادر و خواهر، تجارب ورزشی سایر اعضای فامیل،
		وضع مالی	درآمد والدین، هزینه های خانواده،
		کنشگری	اهمیت بالای کودک برای خانواده، ترغیب کردن، الگو بودن، هم کنش بودن، حمایت کردن، تشویق کردن، مشورت دادن

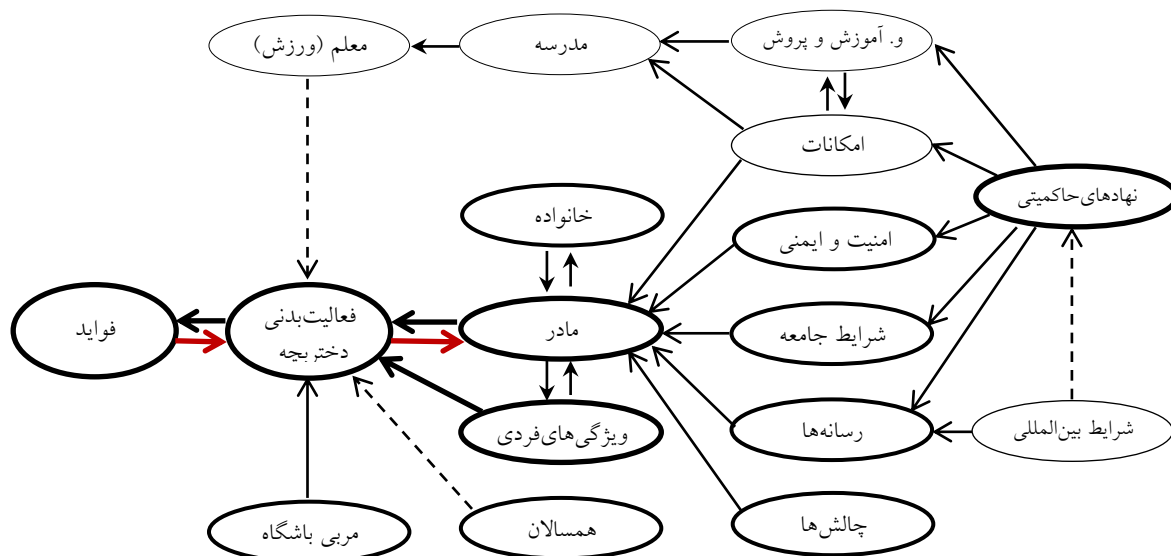
۴	ویژگی‌های فردی	استعداد	توانایی‌های جسمانی، توانایی‌های ذهنی، توانایی‌های شناختی، توانایی‌های روحی-روانی،
		علاقه	علاقه به فعالیت بدنی، علاقه به رشته ورزشی خاص، اراده داشتن،
		شخصیت	هیجان گرا، رقابتگر بودن، رویای قهرمانی،
		پرانرژی بودن	پرانرژی بودن، بیش فعالی،
		آگاهی داشتن	آگاهی نسبت به اهمیت ورزش کردن،
		ناهنجاری اسکلتی	داشتن ناهنجاریهای عضلانی-اسکلتی، توصیه پزشک یا متخصص حرکات اصلاحی
۵	وزارت آموزش و پرورش	مدرسه	اماکن ورزشی مدرسه، تجهیزات و لوازم ورزشی مدرسه، بودجه ورزشی مدرسه، اهمیت دادن مدرسه به فعالیت‌های ورزشی، برگزاری مسابقات ورزشی در مدرسه، مشارکت مدرسه در مسابقات ورزشی بین مدارس، اهمیت دادن مدرسه به زنگ ورزش، اهمیت دادن مدرسه به فعالیت بدنی دانش‌آموزان در زنگ تفریح
		معلم ورزش	کاریمای معلم ورزش، تخصص فنی معلم ورزش، داشتن دانش علوم ورزشی معلم ورزش، انگیزاننده بودن معلم ورزش،
۶	شرایط جامعه	شرایط اقتصادی	نرخ تورم، گرانی، نرخ بیکاری، نرخ ارز
		شرایط فرهنگی	فرهنگ خانواده، فرهنگ اقوام و فامیل، فرهنگ جامعه
		وضعیت مدیریتی	مدیران اماکن ورزشی، مدیران اداره کل ورزش و جوانان استان و شهرستان، مدیران آموزش و پرورش و مدارس، مدیران هیات‌های ورزشی استانی و شهرستان، مدیران باشگاه‌های خصوصی، مدیران باشگاه‌های بدنسازی،
۷	امکانات ورزشی	امکانات ورزشی	اماکن و تأسیسات ورزشی، کالاهای و تجهیزات ورزشی، بودجه تربیت بدنی و ورزش مدارس
۸	رسانه‌ها	رسانه‌ها	رسانه‌های نوین (شبکه‌های اجتماعی، موبایل و اپلیکیشن‌های آن، وب سایت‌ها، خبرگزاری‌ها و...)، رسانه‌های سنتی (تلویزیون، رادیو، سینما، مجله‌ها، روزنامه‌ها، بیلبردها و...)،
۹	مربی	دانش و تخصص فنی	تحصیلات ورزشی، داشتن دانش و اطلاعات مرتبط، تخصص فنی،
		کاریزما	داشتن هیکل و اندام بدنی جذاب برای کودک و والدین، فن بیان، توانایی بالا در نشان دادن حرکات
		توانایی کار کردن با دختران ۷-۱۲ ساله	علاقه داشتن به کودکان، تحمل سرو صدا و هیجانات دختران ۷-۱۲ ساله، شناخت کافی از رفتار کودکان و نحوه صحیح تعامل با آنها، مهربان بودن، ارائه بازخور انگیزاننده مؤثر، پشتکار داشتن، انگیزه داشتن، اخلاق مدار بودن، مورد اعتماد بودن، توجه کردن به همه شاگردا،
۱۰	نهادهای حاکمیتی	نهادهای حاکمیتی	دولت، مجلس شورای اسلامی، قوه قضائیه، شهرداری‌ها،
۱۱	شرایط بین المللی	شرایط بین المللی	سازمان‌های حقوق بشر، سازمان‌های مدافع حقوق زنان، سازمان‌های مدافع حقوق کودکان، فدراسیون‌های ورزشی بین المللی، کمیته بین المللی المپیک، شرایط اقتصادی-نظامی-اجتماعی حاکم بر جهان، سازمان بهداشت جهانی
۱۲	امنیت و ایمنی	امنیت	امنیت جانی، امنیت اخلاقی، امنیت اجتماعی،
		ایمنی	ایمنی سازه ورزشی، تجهیزات ورزشی ایمن، وسایل ورزشی استاندارد، رعایت نظافت، رعایت بهداشت، هوای پاک،
۱۳	چالش‌ها	کمبود امکانات	کمبود اماکن ورزشی در محله، کمبود اماکن ورزشی در مدارس، کمبود تجهیزات و کالاهای ورزشی،
		ضعف مدارس	نداشتن معلم ورزش، سنبل کردن زنگ ورزش، بی برنامه بودن، نمایش گول زننده، نداشتن امکانات ورزشی، استفاده از معلمان مسن،

کمبود مربی خوب	مربی بد اخلاق، مربی بی علاقه، مربی کار نابلد، مربی غیر متخصص،
عدم امنیت و ایمنی	عدم امنیت اخلاقی، عدم ایمنی مناسب در مکان باشگاه، ایمن نبودن حیات مدرسه، ایمن نبودن پارک،
هزینه بالای ورزش	گران بودن تجهیزات ورزشی، گران بودن ورزشهای مورد علاقه (مثل شنا)،
کم کاری رسانه ملی	تعداد کم برنامه های ورزشی کودک محور، تاثیرگذار نبودن برنامه های ورزشی فعلی،
فرهنگ ضعیف	نداشتن تجربه ورزشی والدین، ورزش نکردن همسالان،
عدم استعدادیابی	بلا تکلیفی والدین در مورد استعداد دخترشان،
سوء مدیریت	سوء مدیریت در مدارس، سوء مدیریت در باشگاه های ورزشی، سوء مدیریت در ادارت ورزش شهرستانها،
سلامتی	متراکم شدن مواد معدنی در استخوان ها، سلامت جسمانی، سلامت روحی، سلامت روانی، اصلاح ناهنجاری های اسکلتی، تنظیم سیستم های مختلف بدن، شادابی، تنظیم خواب، تنظیم خوراک، چابکی، انعطاف پذیری بیشتر، تناسب اندام بهتر، تجربه کردن هیجان، تخلیه انرژی و آرام شدن
رشد	بالا رفتن قدرت عضلانی، بالا رفتن هماهنگی عصبی عضلانی، تکمیل مهارت های پایه، یادگیری مهارت های حرکتی
رشد عاطفی - اجتماعی	تشویق شدن، بالا رفتن عزت نفس، بالا رفتن اعتماد به نفس، تحریک انگیزه های پیشرفت، اجتماعی شدن، خودباوری، بهبود رفتارهای اجتماعی، صبور شدن،
استعدادیابی	شناسایی علاقه و استعداد دخترچه،
غنی سازی اوقات فراغت	سرگرمی، تفریح، علاقمند شدن به ورزش
بهبود روند تحصیلی	بالا رفتن راندمان ذهن،

نتایج مرحله دوم تحقیق به شکل الگوی پارادایمی در شکل (۱) ارائه شده است. در واقع در الگوی پارادایمی مقولات شناسایی شده در مرحله قبل تحت عناوین «شرایط علی یا سبب ساز»، «شرایط زمینه ای یا بستر ساز»، «شرایط تعدیل گر یا مداخله گر»، «مقوله محوری»، «عمل/تعامل» و «پیامدها» دسته بندی می شوند. مرحله کدگذاری محوری و الگوی پارادایمی به منظور پیشگیری از سردرگمی محققان توسط استراوس و کوربین معرفی شده است و از ویژگی های منحصر بفرد رویکرد نظام مند در روش تحقیق گرند تئوری است و نکته بسیار مهم این است که مرحله کدگذاری محوری و همچنین نتایج آن که در قالب الگوی پارادایمی ارائه می شود هدف اصلی این گونه تحقیقات نیست و نتایج مرحله کدگذاری باز و کدگذاری گزینشی از اهمیت بسیار بالاتری برخوردار هستند و در واقع اهداف این گونه تحقیقات بیشتر در همین دو مرحله (کدگذاری باز و کدگذاری گزینشی) محقق می شود. مرحله سوم در روش تحقیق نظریه داده بنیاد (گرند تئوری) ارائه نظریه یا مدل نهایی است که در شکل ۲ ارائه شده است.

شکل ۱. نتایج مرحله کدگذاری محوری - الگوی پارادایمی

شکل ۲. مدل مفهومی فعالیت بدنی دختر بچه‌های ایرانی

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این تحقیق طراحی مدل مفهومی فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی بود. در فرآیند تحقیق، مفاهیم بسیاری شناسایی و در مقولات مختلفی دسته‌بندی شدند و نهایتاً ۱۴ مقوله اصلی شناسایی شد. ۱۴ مقوله اصلی شناسایی شده عبارتند از: (۱) مادر، (۲) همسالان، (۳) خانواده، (۴) ویژگی‌های فردی، (۵) وزارت آموزش و پرورش، (۶) شرایط جامعه، (۷) امکانات ورزشی، (۸) رسانه‌ها، (۹) مربی، (۱۰) نهادهای حاکمیتی، (۱۱) شرایط بین‌المللی، (۱۲) امنیت و ایمنی، (۱۳) چالش‌ها و (۱۴) فواید. هر کدام از این مقولات شامل زیرمقولات و مفاهیم فراوان و مهمی هستند که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم بر فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی تاثیرگذارند. باتوجه به یافته‌های تحقیق در حال حاضر تعیین‌کننده‌ترین عوامل در فرآیند فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی: «خانواده»، «مادر»، «ویژگی‌های فردی دختر بچه» و «مربی باشگاه» هستند و نهادهای حاکمیتی در بوجود آوردن و شکل دادن بسترها تعیین‌کننده هستند. یافته‌ها نشان‌داد وزارت آموزش و پرورش و در امتداد آن مدارس و معلم ورزش اگرچه باید نقش پررنگی در تربیت بدنی و ترویج فعالیت‌های بدنی بین دختران دبستانی ایفا نمایند اما به دلیل «کمبود امکانات»، «کمبود بودجه» و «نداشتن نیروی انسانی متخصص» در انفعالی قابل توجه به سر می‌برند. این یافته‌ها با نتایج تحقیق سمیعی و همکاران (۱۳۹۹) همخوانی دارد که به وجود مشکلات قابل توجه در بخش ورزش وزارت آموزش و پرورش تاکید کردند و همچنین چرایی نتایج تحقیق ولدی و حمیدی (۱۳۹۹) را نشان می‌دهند. به عبارتی کمبود شدید امکانات و انفعال وزارت آموزش و پرورش و به تبع آن مدارس و معلم ورزش منجر به پایین بودن سطح سواد

بدنی دانش‌آموزان مخصوصاً دختران در ایران شده است. اگرچه عفرت (۲۰۱۷)، یاسمنی و همکاران (۱۳۹۶)، اسدی و بلندهمتان (۱۳۹۷)، کاردان و قدیری (۱۳۹۸)، قهرمان‌شهرکی و همکاران (۱۳۹۸) و نادری و همکاران (۱۳۹۹) بر اهمیت نقش معلم تأکید داشتند اما یافته‌های تحقیق نشان‌داد در حال حاضر دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی که به فعالیت‌های بدنی بیرون از محیط مدرسه نیز می‌پردازند از معلم یا مدرسه خود تأثیر تعیین‌کننده‌ای نگرفته‌اند. این درحالیست که زیمو و همکاران (۲۰۲۰) و سپرو گونزالس و همکاران (۲۰۱۱) تأکید دارند به‌منظور رسیدن به حد مطلوب مشارکت دختران ۷-۱۲ ساله در فعالیت‌های بدنی، نه تنها باید حداکثر هزینه و تلاش از طریق مدارس و معلمان انجام شود بلکه دولت‌ها و حکومت‌ها باید برای خارج از مدرسه نیز برنامه‌ریزی، هزینه و تلاش‌های تکمیل‌کننده‌ای داشته باشند.

همچنین یافته‌های تحقیق حاضر نشان‌داد دختران ۷-۱۲ ساله در شروع دوران کودکی ثانویه یعنی هفت سالگی هیچ تجربه، دانش و آگاهی نسب به دنیای جدید و اهمیت فعالیت‌ها و رفتارها ندارند و این همسالان، خانواده و مخصوصاً مادر است که بیشترین تأثیر را روی انتخاب‌ها و رفتارهای دختر بچه می‌گذارند. همان‌گونه که ملکوتی (۱۳۹۷) تأکید داشت یافته‌های تحقیق حاضر نیز نشان‌داد برای دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی تقریباً همه چیز از طریق مادر به آنها منتقل می‌شود. مادر نقش الگو، هدایتگر، مشوق، هم‌کنش، مشاور، حامی و ترغیب‌کننده دارد اگرچه پدر نیز در وهله دوم مهم است. از آنجاکه فقط مادر می‌تواند در محیط‌های زنانه مدرسه و باشگاه حضور یابد و از نزدیک وضعیت را مورد بررسی قرار دهد، در نتیجه مادر نقش تعیین‌کننده اصلی را دارد. یکی از پدرها در این رابطه بیان کرد:

"بیشترین تأثیری که فاطمه یکتا برای ورزش کردن گرفته از مادرش بوده و بیشتر مادرشه که وقت می‌زاره می‌برش باشگاه؛ با وجود داشتن یک بچه کوچکتر دیگه، دستش رو می‌گیره می‌بره تو باشگاه، تو باشگاه می‌شینه تا دخترش ورزشش تموم شه، بعد برمی‌دارش می‌ارش خونه، یعنی مامانش اگر امکانات باشه پشتوانه بسیار قوی‌ای هست براش"

مادر دیگری بیان کرد:

"من وقتی باشگاه می‌رفتم دخترم رو هم می‌بردم، این ورزش کردن من رو می‌دید و کم‌کم اونم خواست ورزش کنه و ورزش رو شروع کرد و الان جدی‌تر ورزش می‌کنه و به ورزش خیلی علاقه داره"

دختر بچه ای در خصوص نقش مادرش بیان کرد:

"من وقتی باله کار می‌کردم دیدم هیجان نداره واسه همین دیگه دوست نداشتم برم، اما مامانم خیلی نصیحتم کرد گفت اگر نری ورزش کنی تنها می‌شی، بعد من تصمیم گرفتم یک رشته برم که هیجان داشته باشه، واسه همین کاراته رو انتخاب کردم، ولی رفتم یک باشگاه دیدم تکواندو بهتره"

این یافته‌ها با نتایج تحقیقات تامپسون و همکاران (۲۰۰۵)، کرامبلی و همکاران (۲۰۲۰)، منوچهری‌نژاد و همکاران (۱۳۹۷)، قربانی و جمعه‌نیا (۱۳۹۷) و آصفی و قنبرپور (۱۳۹۷) همخوانی دارد که بر اهمیت نقش‌های مختلف والدین بر فعالیت‌های بدنی دختران در این دوران تاکید دارند.

همان‌گونه‌که بهادری‌خسروشاهی و برقی (۱۳۹۷) و بخشی و همکاران (۱۳۹۲) بیان کردند رسانه‌ها نیز از کانال مادر بر روی تربیت کودکان و مخصوصاً دختران ۷-۱۲ ساله تاثیرگذار هستند. مادران در رابطه با تربیت کودکان خود هم از رسانه‌ها تاثیر می‌پذیرند و هم مصرف رسانه‌ای کودکان مخصوصاً دختران ۷-۱۲ ساله را تعیین می‌کنند و به آن جهت می‌دهند. بنابراین والدین و بخصوص مادر در دوران کودکی واسطه‌ای بین رسانه‌ها و کودک (مخصوصاً دختران ۷-۱۲ ساله) هستند اما با ورود کودکان به دوران نوجوانی، کم‌کم رسانه‌ها مستقیماً با خود نوجوانان ارتباط برقرار می‌کنند و نقش واسطه مادر کم‌رنگ خواهد شد.

«ویژگی‌های فردی دختر بچه» و «مربی» عوامل مهم دیگری هستند که در مشارکت دختران ۷-۱۲ ساله در فعالیت‌های بدنی بسیار تعیین‌کننده هستند اما تحقیقات گذشته کمتر به آنها اشاره کرده‌اند. نادری و همکاران (۱۳۹۹) «نگرش دانش‌آموز» را به‌عنوان یک عامل مهم شناسایی کردند که همسو با یافته‌های تحقیق حاضر می‌باشد.

منوچهری‌نژاد و همکاران (۱۳۹۷) و ناظمیان (۱۳۹۸) بر اهمیت نقش «همسالان» در ترغیب کودکان و دختران به مشارکت در فعالیت‌های بدنی تاکید داشتند ولی یافته‌های تحقیق حاضر نشان‌داد برای دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی که با شرایط موجود به فعالیت‌بدنی می‌پردازند همسالان تعیین‌کننده نبودند. همان‌گونه‌که مشهود است نسبت دختران ۷-۱۲ ساله که در حال حاضر در فعالیت‌های ورزشی مشارکت دارند به کل دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی؛ خیلی کم و ناچیز است می‌توان نتیجه گرفت همسالان غیرفعال در عدم مشارکت ورزشی دختران ۷-۱۲ ساله تاثیر داشته‌اند، بنابراین ممکن است برای تغییر شرایط و ترغیب دختران ۷-۱۲ ساله غیرفعال به پیگیری فعالیت‌بدنی مستمر؛ نقش همسالان اهمیت بالایی پیدا کند.

یافته‌ها همچنین نشان‌داد (۱) ضعف مدارس دخترانه ابتدایی در ترویج فعالیت‌بدنی، (۲) کمبود امکانات و (۳) هزینه بالای لوازم ورزشی و شهریه برخی رشته‌های ورزشی پرتقاضا مثل شنا از مشکلات اصلی خانواده‌هایی هستند که دختر بچه آنها به فعالیت‌بدنی می‌پردازد. این یافته‌ها با نتایج تحقیقات دوآیر و

همکاران (۲۰۰۳)، ناصح و همکاران (۱۳۹۷)، حمیدی و همکاران (۱۳۹۷) و قنبری و همکاران (۱۳۹۷) همخوانی دارد.

در مدلی که ون آکر و همکاران (۲۰۱۱) طراحی کردند بر تعامل سازنده بین خانواده، مدرسه و جامعه تاکید شده است، تحقیقات دیگر نیز مدرسه و معلم را به عنوان مهمترین عوامل مشارکت کودکان و دختران ۷-۱۲ ساله در فعالیت های بدنی شناسایی کردند اما یافته های تحقیق حاضر نشان داد وزارت آموزش و پرورش، مدرسه و معلم (ورزش) در ترویج و ارتقاء فعالیت بدنی بین دختران ۷-۱۲ ساله نه تنها به وظایف ذاتی خود عمل نمی کنند بلکه در بسیاری موارد سعی می کنند مدیران مافوق و خانواده ها را گول بزنند. در این رابطه یک مادر بیان کرد:

"زنگ ورزش شون دبیرشون بچه ها رو می نشوند توی کلاس، بهشون مشق می گفت! هرزگاهی بخاطر اینکه به والدین نشون بدن که با بچه ها ورزش کار می کنن، براشون موسیقی ماشا میشا می زاشتن، این خرس ها (چند نفر که لباس خرسی پوشیده بودن تنشون) ورزش می کردن، مدرسه بخاطر اینکه بگه ما با بچه ها تون ورزش کار می کنیم ما رو مجبور کردند بریم گرمکن ورزشی بخیریم (که فقط یکی دو بار پوشید و براش کوچیک شد چون بچه تو سن رشد هست)، مدرسه زمانیکه این نمایش (ورزش کردن) رو اجرا می کرد به شدت کلیپ و عکس برای والدین می فرستاد، ولی بچه می گفت ماما با همون لباس می نشستیم مشق می نوشتیم بعد می اومدیم با این سی دی. ورزش انجام می دادیم، یعنی بچه من از اون لباس گرمکن ورزشی که براش خریدیم در طول سال تحصیلی فقط دو سه بار بیشتر استفاده نکرد"

مساله مهم دیگر موضوع استعدادیابی است و بسیاری از والدین و مادران علاقمند به فعالیت بدنی دخترشان، نمی دانستند فرزندشان در چه رشته ورزشی استعداد دارد. یکی از مادران در این خصوص بیان کرد:

"یک چیزی که هست اینه که خیلی برام مهمه بدونم دخترم تو چه رشته ای (ورزشی) استعداد داره، تو همون رشته ثبت نامش کنم، الان نمی دونم علیرغم میل خودش بزارمش شنا یا نه. الانم سنش طوری نیست که بخوام طبق سلیقه خودش رفتار کنم، شاید ندونه، مثلاً پارسال دوست داشت کلاس تکواندو بره وقتی که رفت، حس کردم خیلی علاقه نداره، مربی خیلی خوبی هم نداشت، مثلاً ۲ ماه رفت کلاس فقط یک حرکت بهش یاد داده بود، هر روز می اومد خونه می گفتم رستا حرکت جدید یادت داد؟ می گفت نه، هیچ پیش ما نیومد، پیش مبتدی ها اصلاً وقت نکرد بیاد"

در رابطه با ضعف مدارس و معلم، یافته‌های تحقیق حاضر با نتایج تحقیق قنبری و همکاران (۱۳۹۷) همسو بود. ناصری‌پلنگرد و همکاران (۱۳۹۹) نیز حمایت مدارس را برای پرورش استعدادهای ورزشی مؤثر می‌دانند اما یافته‌های تحقیق حاضر نشان داد در شرایط موجود، مدارس اثرگذاری مطلوبی ندارند. همان‌گونه که ناصح و همکاران (۱۳۹۷) بیان کردند کمبود اماکن و تجهیزات ورزشی در مدارس ابتدائی دخترانه ایران بسیار جدی است و یافته‌ها بیانگر آن است که اکثراً در حد «طناب‌زدن»، «حلقه‌بازی»، «پرتاپ توپ توی لیوان یا توی سطل» و «تنیس روی میز» و در سطح پیشرفته‌تر «پرتاپ توپ در حلقه بسکتبال» یا «والیبال» خلاصه می‌شود. یکی از دختران ۷-۱۲ ساله در این خصوص بیان کرد:

"تو مدرسه توپ و طناب و حلقه داشتیم اما به تعداد همه بچه‌ها نبود، میز تنیس نداشتیم، زمستون که می‌شد جایی نداشتیم که بازی کنیم همش تو کلاس بازی می‌کردیم، بیشتر اوقات تو نمازخونه بودیم، زمین والیبال مون هم مناسب والیبال نبود که بازی می‌کردیم"

موضوع مهم دیگر، روحیات متفاوت کودکان مخصوصاً دختران ۷-۱۲ ساله است که مستلزم بکارگیری معلمان و مربیان با دانش و کاربرد است. همان‌گونه که جهانبخش و همکاران (۱۳۹۴) تاکید داشتند روحیات دختران ۷-۱۲ ساله بسیار حساس است و ضمن اینکه به هیجان و فعالیت‌های گروهی علاقه شدیدی دارند اما نیازمند رفتار مهربانانه، آموزش عملی و کلامی، حمایت، هدایت، تشویق و ارائه بازخورد مثبت هستند که مربی، معلم و والدین باید به آن توجه ویژه داشته باشند. یک دختر ۸ ساله و مادرش در خصوص عدم ارائه بازخورد پدر و مادر بیان کردند:

دختر: "واسه اینکه دوتائیشون میرن سر کار نمی‌تونن بیان باشگاه ببینن حرکات من درسته یا غلطه"، (مادر: "همیشه شکیه که چرا نگاه نمی‌کنید اینارو درست می‌زنم، اینارو چطور می‌زنم و...")

دو سویه بودن مدل و شکل‌گیری یک حلقه، نکته مهم دیگری است که باید به آن توجه ویژه شود. به عبارتی، پیامدهای فعالیت بدنی دختر ۷-۱۲ ساله توسط خود دختران تجربه و درک می‌شود و والدین و به خصوص مادر از طریق مشاهده و همچنین صحبت با دختر خود، این بازخورد را دریافت می‌کند و با همسر و خانواده در میان می‌گذارد و در صورت مطلوب بودن پیامدهای فعالیت بدنی دخترشان این چرخه ادامه پیدا خواهد کرد. در خصوص بازخورد نتایج مثبت مشارکت دختر بچه در فعالیت‌های بدنی یک پدر بیان کرد:

"می بینم وقتی باشگاه میره برمی‌گرده چقدر سرحاله، چقدر خوشحاله، دقیقاً همون حس‌هایی که خودم بعد از باشگاه میام بیرون، دقیقاً حس نشاط، سلامتی، سرزندگی رو دارم تو دختر خودم هم این حس رو می‌بینم، چون این علاقه رو ازش می‌بینم دوست دارم حمایتش کنم تا جایی که خودش می‌خواد، حتی مقام‌های کشوری، برون‌مرزی، بین‌المللی. تا هر جا بخواد پیش بره من پشتوانش هستم و حمایتش می‌کنم"

یک مادر در خصوص دریافت بازخورد از دخترش بیان کرد:

"سالن ورزشی که می‌ره رو من ندیدم، نمی‌دونم امکاناتش در چه حدی هست، ولی خب، دخترم می‌گه همه چی هست و راضیه"

به‌طور کلی، به‌منظور افزایش فعالیت‌بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی نیاز به یک عزم جدی در سطح ملی است. باتوجه‌به یافته‌های تحقیق و بحث‌های که انجام شد (۱) فعال‌سازی معنادار نهادهای حاکمیتی از جمله وزارت آموزش و پرورش و مدارس، ادارات ورزش و جوانان شهرستان‌ها، هیات‌های ورزشی رشته‌های مختلف در شهرستان‌ها و شهرداری‌ها و دهیاری‌ها به‌منظور استفاده بهینه از اماکن ورزشی گوناگون موجود، (۲) بالابردن ایمنی و امنیت محیط ورزشی کودکان، (۳) تولید محتوی ترویجی در رسانه‌های مختلف و (۴) کاهش چالش‌ها؛ اقدامات پیشنهادی کم‌هزینه‌تر به‌منظور توسعه فعالیت‌بدنی بین دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی می‌باشند. اقدام استراتژیک پیشنهادی دیگر این است که به منظور فعال‌کردن دختران ۷-۱۲ ساله غیرفعال باید از طریق آموزش، برانگیختن و تعامل با مادران آنها، اهمیت و ضرورت فعالیت‌بدنی دختران در این دوران را ترویج و هدایت کرد. البته همان‌گونه‌که در همه تحقیقات پیشین نیز به آن تاکید شده است باید به‌طور جدی و در بلندمدت به‌دنبال ساخت و توسعه اماکن ورزشی متناسب با جمعیت شهرها و روستاها در سراسر کشور بود به‌نحوی که مدارس ابتدایی دخترانه در سراسر ایران با کمبود امکان ورزشی ایمن و امن مواجه نباشند. این اقدام اگرچه پرهزینه و زمان‌بر است ولی می‌تواند بستر مناسبی را برای ایجاد تحول مطلوب در فعالیت‌بدنی دختران ۷-۱۲ ساله ایرانی فراهم آورد.

همان‌گونه‌که در هر تحقیقی محدودیت‌های وجود دارد؛ در تحقیق حاضر نیز محدودیت‌هایی وجود داشت. طبیعتاً یکی از محدودیت‌های تحقیقات کیفی: تعداد مصاحبه‌شونده‌ها و دانش محققان است. مطمئناً برای موضوعاتی با این اهمیت، باید تحقیقات مختلف و توسط دانش‌پژوهان مختلف با دیدگاه‌ها و دانش‌های متفاوت انجام شود تا در نهایت دیدگاه‌ها و نظرات مختلف در دسترس مدیران مربوطه قرار داشته باشد. از

همین رو به سایر محققان پیشنهاد می شود با استفاده از یافته های تحقیق حاضر تحقیقات مشابهی در شهرها، روستاها و مناطق مختلف انجام شود. همچنین به منظور گرفتن تصمیمات مهم و اقدامات استراتژیک لازم است اطلاعات کمی لازم نیز در دسترس مدیران مربوطه قرار داشته باشد لذا پیشنهاد می شود با استفاده از یافته ای تحقیق حاضر، تحقیقاتی کمی در این رابطه انجام شود تا به طور دقیق شرایط در هر شهر، روستا و منطقه ای مشخص شود. استفاده از یافته های تحقیق حاضر به منظور شناسایی نقاط قوت، ضعف و فرصت ها و تهدیدهای مربوطه به توسعه فعالیت بدنی دختران ۷-۱۲ ساله در مناطق مختلف نیز می تواند پیشنهاد دیگری برای تحقیقات آتی به سایر محققان باشد.

References

1. Loprinzi PD, Cardinal BJ, Loprinzi KL, Lee H. Benefits and environmental determinants of physical activity in children and adolescents. *Obesity facts*. 2012;5(4):597-610.
2. Nazem Shirazi S, Hosseini S. Effect of morning exercise on skill related physical fitness factors of girls aged between 11-13 years old. *J Pediatr Educ Nurs*. 2016;2(4):36-43. (In Persian)
3. Taslimi M. Learning How to Swim and Improving Self-Efficacy: Physical Education Needs to be Taken More Seriously. *Quarterly Journal of Education*. 2015;31(2): 94-171. (In Persian)
4. Pourshakouri Sharemi F, Movahedi A, Abedi A. The Effect of Traditional and Modern Childish Plays on the Social Development of Elementary 1st Grade Female Students. *Journal of Motor Learning and Movement*. 2011;3(1):147-64. (In Persian)
5. Ghaforifard S, Rostaminejad M, Nasrolahi A, Darabi S, Sokhtezari S. Evaluating the association between quality of life and physical activity in female student children. 2013, 21(2): 144-151. (In Persian)
6. Greca JPdA, Silva DAS, Loch MR. Physical activity and screen time in children and adolescents in a medium size town in the South of Brazil. *Revista Paulista de Pediatria*. 2016;34:316-22. (In Persian)
7. Valadi S, Hamidi M. Studying the level of physical literacy of students aged 8 to 12 years. *Research on Educational Sport*. 2020;8(20):205-26. (In Persian)
8. Salahi Omran E, Javadipour M, Mohammadzad S. The Amount of Educational Goals Achievement in Physical Education Course in Elementary Schools of Mazandaran Province. *Sport Management and Development*. 2016;4(2):124-35. (In Persian)
9. Samei S, Tojari F, Nikaeen Z. Analysing the trend of managerial changes in Iranian student physical education an sport (2018-1978). *Research on Educational Sport*. 2020;8(19):179-200. (In Persian)
10. Yasamani, M., Shahrzad, N., Ghadiri, F. Effects of Teacher Centered and Mastery Motivational Climate Approach on self-esteem and Fundamental Movement Skills in Children". *Sport Psychology Studies*. 2017, 6(19): 123-140. (In Persian)
11. Ghahreman Shahraki M, Ghadiri F, Bahram A. The effect of teacher-centered and motivational mastery climate approaches on physical activity of 8 years old children in Shahrekord. *Research on Educational Sport*. 2019;7(17):101-20. (In Persian)
12. Efrat MW. Exploring strategies that influence children's physical activity self-efficacy. *Contemporary Issues in Education Research (CIER)*. 2017;10(2):87-94.

13. Kardan F, Qadiri F. Comparison of the Effect of (Child-oriented and Teacher-oriented) Educational Methods on the Motor Skills Development of Children. *Quarterly Journal of Child Mental Health*. 2019;6(1):251-64. (In Persian)
14. Asadi S, Bolandhematan K. The principles of Teacher's Ethics: Rethinking Ante-Narratives of Moral Life Beyond School. *Journal of Research in Teaching*. 2019;6(4):24-45. (In Persian)
15. Jahanbakhsh H, Shafienaya P, Shetab Booshehri SN. The Effect of Normative Feedback on Throwing Aiming Task Learning in 9-11-Year-Old Children. *Journal of Motor Learning and Movement*. 2015, 7(2): 203-216. (In Persian)
16. Cepero González M, López R, Suárez Llorca C, Andreu E, Rojas Ruiz FJ. Fitness test profiles in children aged 8-12 years old in Granada (Spain). 2011. 6(1): 135-145.
17. Zimmo L, Almudahka F, Ibrahim I, Al-kuwari MG, Farooq A. Moderate to vigorous physical activity during physical education, recess, and class time among elementary school children in Qatar. *Journal of Teaching in Physical Education*. 2020;39(1):1-8.
18. Manochehri M, Hemati Nezhad M, Rahmati MM, Sharifiyan E. Identification and Analysis effective factors of institutionalize sport culture in children and adolescence in view of physical education teachers. *Journal of Sport Management*. 2018;10(1):163-79. (In Persian)
19. Nazemian S. The Role of Peers in The Identity and Identification Process of Primary School Children From Student-Teachers' Viewpoint. *Research in Elementary Education*. 2019;1(1):32-8. (In Persian)
20. Ghorbani A, Jomenia SJ. The role of social factors (family, school, peer group) in socialization of students in Golestan province. *Journal of Applied Sociology*. 2018;29(2):113-28. (In Persian)
21. Thompson AM, Rehman LA, Humbert ML. Factors influencing the physically active leisure of children and youth: A qualitative study. *Leisure Sciences*. 2005;27(5):421-38.
22. Crumbley CA, Ledoux TA, Johnston CA. Physical activity during early childhood: The importance of parental Modeling. *American journal of lifestyle medicine*. 2020;14(1):32-5.
23. Asefi AA, Ghanbar Poor Nosrati A. The effective factors model in institutionalization of sport for all in Iran. *Research in Sports Management and Motor Behavior*. 2018;8(16):29-46. (In Persian)
24. Malakoti SE. The role of the mother in education the child. *Islamic Knowledge and Educational Sciences*. 2018;4(8):25-40. (In Persian)
25. Bahadorikhosroshahi, J. & I. Bargi. The role of Media literacy for parents and social identity with media consumption students". *New Media Studies*. 2018,4(14): 290-316. (In Persian)
26. Bakhshi B, Nasiri B, Bakhtiari A, Taheriyan M. The Role And Function Of Social Networks: A Case Study Of The Cafémom Social Network (A Network For Mothers And Children). *Women Studies*. 2013;4(8):37-59. (In Persian)
27. Van Acker R, De Bourdeaudhuij I, De Martelaer K, Seghers J, Kirk D, Haerens L, et al. A framework for physical activity programs within school-community partnerships. *Quest*. 2011;63(3):300-20.
28. Naseri Palangard V, Bahrami S, Zardoshtean S, Yousefi B. The role of management, family and school in the development of sports talents. *Sport Management and Development*. 2020;9(3):94-106. (In Persian)
29. Naderi S, Bahrami S, Esmaeeli M. Presentation the Model of strategies for improving the effectiveness of Sports teaching methods in primary schools in Iran with a grounded theory approach. *Research on Educational Sport*. 2020;8(20):159-78. (In Persian)

30. Ghanbari Firouzabadi A, Amani A, Reihani M, Sardroodian M. Designing a Strategic Model for Student Sport Development. *Research on Educational Sport*. 2020;8(20):179-204. (In Persian)
31. Dwyer JJ, Hansen B, Allison KR, Goldenberg E, Barrera M, Boutilier MA. Teachers' perspective on barriers to implementing physical activity curriculum guidelines for school children in Toronto. *Canadian Journal of Public Health*. 2003;94(6):448-52.
32. Nasseh M, Khabiri M, Jalali Farahani M, Sajjadi SN. Analysis of the Theoretical Foundations of Physical Education & School Sport and Extracting Underlying Factors Affected by and Affecting It. *Research on Educational Sport*. 2018;6(14):93-110. (In Persian)
33. Hamidi M, Rajabi H, Alidoust Ghahfarokhi E, Zeini Zadeh M. Designing Strategic Plan for Student Sport Federation of Iran. *Research on Educational Sport*. 2018;6(14):67-92. (In Persian)
34. Ghanbari H, Shetabbushehri N, Shafiniya P, Mehralizadeh Y. Pathology of Physical Education and School Sports by Applying Three Dimensional Model. *Research on Educational Sport*. 2018;6(15):139-60. (In Persian)
35. Afroozeh MS, Zarean H, Kezemi Karani B. Identification and Analysis the Dimensions of Violence against Children in the Field of Sport (Foundation-Based of Grounded Theory Approach). *Research on Educational Sport*. 2019;7(16):213-34. (In Persian)
36. Wootton S, Horne T. Strategic thinking: A step-by-step approach to strategy and leadership: Kogan Page Publishers. ۲۰۱۰ ;
37. Corbin J, Strauss A. Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory. Translated by Ebrami Afshar, Tehran: Ney Publication; 2011. 94, 112, 223, 30 p. (In Persian)